

Orbán Ottó

KÉT SZÓ KÖZÖTT, A RÉSEN

Mándy Ivánnak

hozzám is elhozták ugyanazt az ívet
 (hozzám is egy szakadt hadaró madárszerű nő)
 nincs ott a nevem az aláírók közt
 számít-e más
 nem

na persze ez minden valóban hatékony mozgalom módszere
 a nagy világvallásoktól a kis helyi puccsokig
 örülettel az örület ellen azaz
 barátaim most tegyünk félre mindent
 koncentráljunk az ügyre

rossz összeesküvő lennék mert rossz szervező vagyok
 amellet szórakozott illetve az emlékezetem szeszélyes
 emlékszem minden kép minden részletére
 de az időpontokra és a számokra nem
 életveszélybe sodornám azt aki rám bízna az életét

az én esélyem a vers ehhez értek
 majd bolond leszek más terepet választani
 ahol kicszelezhető műkedvelő vagyok
 a szófaragás tisztos kisipar
 s tudom hogy kell becsülettel gyakorolnom a mesterségemet ahhoz
 hogy hírvivőnek választhasson a sors ha úgy akarja
 ha a hírnek nincs más útja
 csak a csontjainkra rohadt viharkabát zsebe
 és abban a bűzölgő notesz
 és abban a megmunkált szavak
 és bennük rejtőzve a láthatatlan szellem
 mely ronggyá veri a Wehrmacht verhetetlenek hitt hadosztályait

hibátlan okfejtés amíg választhatjuk a verset
 s van műhelyünk amit védjünk és béke van
 de ha két szó között a résen
 (most rakja el az ázott-veréb-frizurájú nő az ívet)
 befújja Auschwitz és a Gulag vaskályhájának füstjét a szél
 s mi ott állunk meztelenül a bőrünket sikáló ragyogásban
 a föltámadás vagoncsikorgástól hangos *appelén*
 minden jelentéktelennek gondolt hétköznapi becstelenség
 föltundóköl rajtunk mint izzó anyajegy